Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, kada bi nekoga odredio za vojskovođu ili komandanta, posebno bi mu preporučio dobročinstvo i bogobojaznost.

Burejde b. Husajb El-Eslemi, radijallahu 'anhu, kaže: "Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, kada bi nekoga odredio za vojskovođu ili komandanta, posebno bi mu preporučio dobročinstvo i bogobojaznost, a zatim bi vojsci rekao: 'Borite se u ime Allaha, na Allahovom putu. Borite se protiv onih koji ne vjeruju, ne prikrivajte ratni plijen, ne kršite sporazume. Nemojte činiti masakar i ne ubijajte djecu. Kada sretneš svoje neprijatelja od mušrika, ponudi im tri varijante, pa ako to prihvate, prihvati i ti to od njih i nemoj ih napadati. Pozovi ih da prihvate Islam, pa ako to prihvate i ti od njih to prihvati i nemoj ih napadati. Zatim ih pozovi da se presele kod muhadžira i obavijesti ih da, ako to prihvate, njima pripada od prava i obaveza ono što pripada i muhadžirima. Ako pak odluče da ostanu u svojim mjestima biće poput ostalih beduina muslimana i imaće tretman kao i ostali vjernici, a neće imati učešća u ratnom plijenu, osim ako budu učestvovali u borbi zajedno sa muslimanima. Ako odbiju primiti islam, onda od njih traži džizju, pa ako ti je dadnu, ti je primi od njih i nemoj ih napadati. Ako i to odbiju da ti daju, onda se, uz Allahovu pomoć, bori protiv njih. Ako budeš opsjedao neku tvrđavu, pa oni htjednu da im daš garanciju od Allaha i Njegovog Poslanika, nemoj to činiti, nego im dadni garanciju od sebe i od svojih saboraca, jer ako vi prekršite obećanje koje ste dali od sebe, blaže je nego da prekršite obećanje koje ste dali od Allaha i Njegova Poslanika. A ako budeš opsjedao neko utvrđenje, pa oni odluče da se predaju i da im sudiš po Allahovoj presudi, ti to nemoj prihvatiti nego prihvati da im sudiš po svojoj presudi, zato što ne znaš hoćeš li u tome pogoditi Allahovu presudu ili nećeš."

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Muslim]

Burejde, radijallahu 'anhu, kazuje da bi Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, poslao vojsku ili izvidnicu u borbi protiv nevjernika, i naređivao bi vojskovođi da čuva jedinstvo i da vodi brigu o pitanjima vojske. Nakon toga bi mu savjetovao da bude bogobojazan i on i oni koji su s njim, te da čine dobro. Upućivao bi ih ka onome što im je obaveza u njihovom odnosu prema neprijateljima, da ne prikrivaju ratni plijen, da se drže ugovora i da nikog ne masakriraju, te da ne ubijaju one koji nisu punoljetni. Naređivao im je da prvo pozovu mušrike u islam, pa ako im se odazovu, da ih podstaknu na iseljenje u Medinu i da ih poduči da im od prava i obaveza pripada isto kao i onim ranijim muhadžirima. Ukoliko odbiju iseljenje, naredio bi im da se prema njima ophode kao prema muslimanskim beduinima. Ukoliko bi odbili da prime islam, naredio im je da od njih traže džizju. Zatim, ukoliko bi odbili i da daju džizju, onda bi im naredio da zatraže pomoć od Allaha i da se bore. Potom, ako budu opsjedali neku tvrđavu, pa oni htjednu da im dadnu garanciju od Allaha i Njegovog Poslanika, da to ne čine, nego da im

dadnu garanciju od sebe i od svojih saboraca, jer ako bi prekršili obećanje koje su dali od sebe, blaže je nego da prekrše obećanje koje su dali od Allaha i Njegova Poslanika. Ako se oni odluče da se predaju i da im se sudi po Allahovoj presudi, naređivao im je da to ne prihvate nego treba da im se sudi po svojoj presudi, zato što se ne zna hoće li se u tome pogoditi Allahova presuda ili neće.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/5933